

Eduskunnan talousvaliokunnalle

Finanssivalvonnan lausunto eduskunnan talousvaliokunnalle hallituksen esityksestä 184/2025 vp.

Yleistä

Finanssivalvonta kannattaa yleisesti esityksen ehdotuksia. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan esityksen ehdotuksissa on onnistuttu löytämään tasapaino arvopaperien liikkeeseenlaskijoiden hallinnollisen taakan keventämisen ja tehokkaan sijoittajansuojan välillä.

Listing Act -asetus

Listing Act -asetuksella on muutettu EU:n esiteasetusta, markkinoiden väärinkäyttöasetusta (MAR) ja rahoitusvälineiden markkinoista annettua asetusta. Asetukset ovat lähtökohtaisesti suoraan sovellettavia jäsenvaltioissa. Kansallista harkintavaltaa sisältyy kuitenkin joihinkin esiteasetuksen ja MAR:n säännöksiin.

Esiteasetuksen ja MAR:n muutoksilla on vaikutusta arvopaperimarkkinalakiin (746/2012, AML) ja Finanssivalvonnasta annettuun lakiin (878/2008, FivaL).

Esiteasetus

Esiteasetuksen jäsenvaltio-optiot koskevat esiterajaa ja mahdollisuutta vaatia kansallisia tietovaatimuksia esiterajan alle jäävissä arvopaperien tarjoamisissa sekä esitteen kieltä koskevia vaatimuksia.

Esiteraja ja perustietoasiakirja

Listing Act -asetuksen tavoitteena on ollut esitesääntelyn keventäminen ja esiterajan nostaminen. Asetuksessa lähtökohtana on 12 miljoonan euron esiteraja, josta jäsenvaltiot voivat poiketa säätämällä viiden miljoonan raja-arvosta. Finanssivalvonta katsoo, että ottaen huomioon sääntelyn tavoitteet esitesääntelyn keventämisestä sekä nykyään käytössä oleva kahdeksan miljoonan esiteraja, Suomessa tulisi soveltaa esiteasetuksen mukaisesti 12

miljoonan esiterajaa. Siten Finanssivalvonta kannattaa esityksen ehdotusta 12 miljoonan euron esiterajan käyttöönottamisesta.

Lisäksi Finanssivalvonta kannattaa esityksessä ehdotettua sääntelyvalintaa edellyttää kansallisesti perustietoasiakirjaa sellaisissa arvopaperien tarjoamisissa, jotka nykytilaa vastaavasti ylittävät miljoonan euron suuruisen määrän, mutta jäävät alle esiterajan. AML 1 luvun 4 § edellyttää, että sijoittajien saatavilla pidetään riittävät tiedot. Perustietoasiakirjan tietovaatimukset yhdenmukaistavat käytäntöjä arvopaperitarjouksissa, joissa ei synny esitevelvollisuutta. Ne selkeyttävät sitä, mitä tietoja sijoittajille tulisi antaa, ja siten ne parantavat sijoittajansuojaa.

Kun perustietoasiakirjasta säädettiin vuonna 2019, se korvasi kansallisen esitteen ja sen sisältövaatimukset laadittiin perustietoasiakirjaa koskevassa valtiovarainministeriön asetuksessa joukkorahoitussääntelyn kanssa yhdenmukaisiksi (ks. HE 111/2018 vp, s. 25). Finanssivalvonta kiinnittää huomiota siihen, että EU:n joukkorahoitusasetuksen myötä joukkorahoitussääntelyn tietovaatimukset ovat muuttuneet. Siten perustietoasiakirjan sisältövaatimuksia saattaisi olla tarve arvioida uudelleen. Tulevaisuudessa Finanssivalvonta kannattaa sen selvittämistä, ovatko markkinatoimijat käytännössä havainneet tarvetta muuttaa perustietoasiakirjan sisältövaatimuksia. Mahdollisessa sisältövaatimusten uudelleenarvioinnissa on huomioitava se hallituksen esityksessäkin esiin tuotu seikka, etteivät tietovaatimukset saa ylittää esitteen tiivistelmää koskevia vaatimuksia (ks. esiteasetuksen 3 artiklan uusi 2 d kohta).

Esitteen kieli

Listing Act -asetuksella on muutettu esitteen kielivaatimuksia siten, että lähtökohtana on liikkeeseenlaskijan mahdollisuus valita, laatiiko se esitteen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä vai kansainvälisellä finanssialalla yleisesti käytössä olevalla kielellä. Käytännössä jälkimmäinen tarkoittaa englantia. Esiteasetukseen sisältyy kuitenkin mahdollisuus jäsenvaltioille poiketa tästä ja edellyttää, että jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla otamista haetaan ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa, asiaa koskeva esite laaditaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä.

Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että kyseinen jäsenvaltio-optio otetaan esityksessä ehdotetun mukaisesti käyttöön. Jäsenvaltio-optio on siten rajattu, että se koskee vain tilanteita, joissa arvopapereita tarjotaan yleisölle tai listataan säännellylle markkinalle yksinomaan Suomessa. Finanssivalvonta pitää kuitenkin tärkeänä, että sillä on toisaalta tapauskohtaisen harkinnan perusteella mahdollisuus sallia myös jäsenvaltio-option mukaisissa tilanteissa esitteiden laatiminen englanniksi. Käytännössä Finanssivalvonta sallii tällä hetkellä muun muassa velkaesitteiden laatimisen englanniksi.

Finanssivalvonta kiinnittää kuitenkin huomiota ehdotetun AML 3 luvun 4 §:n sanamuotoon. Ottaen huomioon viranomaistoiminnalle asetetun lakisidonnaisuuden vaatimuksen Finanssivalvonta katsoo, että säännöksestä tulisi käydä selvästi ilmi, millä kielillä esite tulee laatia ja millaista prosessia esitteen laatiminen muulla kielellä, eli käytännössä englanniksi, edellyttää. Tämän vuoksi Finanssivalvonta ehdottaa säännöksen muotoilua vastaavalla tavalla kuin esiteasetuksen kansallisen täytäntöönpanon yhteydessä kumo- tussa AML 4 luvun 12 §n 1 momentissa:

”Esite on laadittava suomen tai ruotsin kielellä, jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellylle markkinalle yksin- omaan Suomessa. Finanssivalvonta voi kuitenkin antaa hakemuksesta suos- tumuksen esitteen laatimiseen muulla kielellä.”

Kielikysymyksen osalta on myös hyvä huomata, että Listing Act -asetuksella esitepoikkeuksia on lisätty ja esitevaatimuksia on kevennetty. Esitepoik- keusten johdosta esimerkiksi lisäpääoman kerääminen ei enää edellytä lis- tayhtiöiltä esitteen laatimista muuten kuin tietyissä tilanteissa, joissa sijoit- tajansuojan tarve korostuu. Tällöinkin on yleensä mahdollista laatia suppea EU:n jälkimarkkinaesite. Lisäksi 5.6.2026 voimaan tulevilla Listing Act -ke- vennyksillä listautumisesitteiden sisältövaatimukset kevenevät huomatta- vasti.

Esiteasetuksen muutosten yhtenä tavoitteena on tarjota sijoittajille entistä helpommin ymmärrettävää ja kohdennettua tietoa, joka vähentää markki- noilla epäsymmetrisen tiedon määrää markkinatoimijoiden välillä. Tämän voidaan katsoa parantavan esitteiden käyttöarvoa sijoittajien kannalta. Koska esitteen tulee sisältää sijoituspäätöksen kannalta olennaiset tiedot, Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että jatkossakin tietyissä tilanteissa suo- malaisilla vähittäissijoittajilla on mahdollisuus lukea esite kansallisella kie- lellä.

Esitteen laatiminen kansallisella kielellä parantaa esitteen saavuttavuutta suomalaisten vähittäissijoittajien näkökulmasta. Esitteet sisältävät usein vaikeita ja monimutkaisia asioita liittyen esimerkiksi yhtiön liiketoimintaan, riskeihin, rahoitukseen ja sääntelyyn. Finanssivalvonnan käytännön koke- mukseen perustuvan näkemyksen mukaan esitteen sisällön ymmärtäminen on helpompaa ja syvällisempää kansallisella kielellä kuin englanniksi.

Finanssivalvonta korostaa, että esiteinformaatio on suunnattu sekä vähit- täissijoittajille että institutionaalisille sijoittajille, eikä kielikysymystä tulisi arvioida pääasiallisesti ammattimaisten sijoittajien näkökulmasta. Tilasto- keskuksen tutkimuksen mukaan pörssiosakkeita omisti yli 906 000 henkilöä vuoden 2023 lopussa. Tutkimuksen mukaan yleisintä sijoitusrahastojen tai pörssiosakkeiden omistus oli 35–44-vuotiaiden ikäryhmässä ja osuudet oli- vat samaa suuruusluokkaa myös muissa ikäryhmissä nuorempia ikäryhmiä lukuun ottamatta (Tilastokeskus: kotitalouksien varallisuus 2023, 19.9.2024).

Koska sijoituspäätöksen tulee perustua esitteeseen, sijoittajia tulee kaikin keinoin kannustaa perehtymään esitteeseen. Mikäli esitteet voitaisiin kaikissa tilanteissa laatia vain englanniksi, tämä ei Finanssivalvonnan näkemysten mukaan kannustaisi sijoittajia lukemaan esitettä. Tällöin sijoituspäätös voisi perustua muuhun tietoon, esimerkiksi pelkästään markkinointimateriaaliin tai esitteen tiivistelmän käännökseen. Sääntely kuitenkin nimenomaisesti edellyttää, että vähittäissijoittajille suunnatussa markkinointimateriaalissa tulee olla suositus, että mahdollisten sijoittajien tulisi lukea esite ennen sijoituspäätöksen tekemistä, jotta he ymmärtäisivät täysin arvopapereihin sijoittamista koskevaan päätökseen liittyvät mahdolliset riskit ja edut. Tiivistelmän ei voida myöskään katsoa korvaavan koko esitteeseen perehtymismahdollisuutta. Esiteasetus nimenomaisesti edellyttää esitteeseen mainintaa siitä, että tiivistelmää olisi luettava esitteen johdantona ja että sijoittajan olisi perustettava päätöksensä sijoittaa arvopapereihin koko esitteeseen.

Vaikka esitteen laatiminen kansallisella kielellä voi edellyttää esitteen kääntämistä, Finanssivalvonta ei pidä tätä kohtuuttomana taakkana liikkeeseenlaskijalle verrattuna sijoittajainformaation näkökulmasta saavutettavaan hyötyyn. Listayhtiöiden osalta esitteen kielivaatimuksilla ei ole enää entisenlaista kustannusvaikutusta, kun osakkeita voidaan uusien esitepoikkeusten nojalla laajasti tarjota yleisölle ja hakea kaupankäynnin kohteeksi säänneltylle markkinalle ilman esitettä. Uusien esitepoikkeusten käyttäminen edellyttää 11-sivuisen poikkeusasiakirjan laatimista. Tilanteissa, joissa listayhtiöiden tulee laatia esite, ne voivat 5.3.2026 alkaen laatia 50-sivuisen EU:n jatkoantiesitteen.

Esitteen informaatioarvo korostuu listautumistilanteissa, joissa sijoittajilla ei ole ennestään tietoa yhtiöstä. Listautumisanneissa laadittavien esitteiden sisältövaatimukset kevenevät 5.6.2026 alkaen. Esitteiden tulee olla vakio-muotoisia, selkeitä ja käyttäjäystävällisiä. Näiden tavoitteiden toteutuminen madaltaisi sijoittajien kynnystä perehtyä esitteeseen, mikä entisestään korostaa tarvetta sille, että sijoittajilla on myös kielelliset mahdollisuudet perehtyä esitteeseen.

Finanssivalvonta kiinnittää lisäksi huomiota siihen, ettei yritysten tiedonantovelvollisuuksia koskevilla kielellisillä vaatimuksilla tulisi olla eroa yrityksen listautumis- ja listallaolovaiheessa. Kun yritysiltä edellytetään säänneltylle markkinalle listautumisen jälkeen jatkuvan ja säännöllisen tiedonantovelvollisuuden noudattamista kansallisella kielellä, on johdonmukaista, että myös listautumisvaiheessa yritysiltä edellytetään tietojen antamista sijoittajille kansallisella kielellä.

Finanssivalvonta katsoo, että esitteen laatiminen kansallisella kielellä on keskeinen osa riittävää sijoittajansuojaa, eikä aiheuta uudet esitepoikkeukset ja esitteen sisältövaatimusten keventäminen huomioon ottaen

merkittävää taakkaa liikkeeseenlaskijoille. Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että suomalaisten sijoittajien sijoittajansuojasta huolehditaan myös jatkossa, mikä edellyttää, että kansallisesti säädetään esitteen laatimisesta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä silloin, kun arvopapereita tarjotaan yleisölle tai haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellylle markkinalle yksinomaan Suomessa. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan sääntelyssä tulisi kuitenkin olla mahdollisuus Finanssivalvonnan suostumuksella laatia esite englanniksi tilanteissa, joissa se ei katso sijoittajansuojan sen vuoksi vaarantuvan. Finanssivalvonnan tarkoituksena on päivittää lakimuutosten voimaantultua ohjeistustaan kuvataksaan tilanteita, joissa esitteen laatiminen englanniksi olisi mahdollista.

Markkinoiden väärinkäyttöasetus

MAR:n mukaiset jäsenvaltio-optiot liikkeeseenlaskijan viranomaiselle sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäämispäätöksen ilmoittamisen ajankohdasta sekä hankekohtaisista sisäpiirilueteloista on otettu käyttöön jo aiemmin. Finanssivalvonta kannattaa, että vaatimukset pidetään näiltä osin voimassa olevan sääntelyn mukaisena.

Sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäämispäätöksistä ilmoittaminen

Kansallisessa sääntelyssä valittu toimintatapa, jonka mukaan tieto sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäämispäätöksestä toimitetaan Finanssivalvonnalle ainoastaan sen pyynnöstä, on linjassa liikkeeseenlaskijoiden hallinnollisten velvoitteiden keventämisen kanssa, eikä muuta nykytilaa.

Sisäpiiriluetelot

Sisäpiirilueteloiden tavoitteena on turvata liikkeeseenlaskijan asianmukainen sisäpiiritiedon hallinta. Tämä toteutuu parhaiten ns. hankekohtaisten sisäpiirilueteloiden avulla. Pysyvistä sisäpiiriläisistä pidettävä luettelo eroaa hankekohtaisista sisäpiirilueteloista henkilöpiirin ja tietosisällön osalta. Pysyvistä sisäpiirilueteloista ei ilmene, milloin kulloinkin kyseessä oleva sisäpiiritieto on liikkeeseenlaskijassa syntynyt ja luetteloon merkityt henkilöt ovat sisäpiiritiedon saaneet. Finanssivalvonnan käsityksen mukaan hankekohtaisen sisäpiiriluetelon ylläpitämistä ei voida pitää siihen kuuluvan ajan perusteella kohtuuttomana hallinnollisena rasitteena pk-yritysten kasvumarkkinan liikkeeseenlaskijoille, vaan pikemminkin vakiomuotoisena välineenä hallita sisäpiiritietoa liikkeeseenlaskijassa.

Pelkkien pysyvien sisäpiirilueteloiden ylläpitäminen vaikeuttaisi merkittävästi Finanssivalvonnan osittain automatisoitua väärinkäytöstutkintaa, koska Finanssivalvonta joutuisi selvityspyynnöllä ja muilla valtuuksillaan erikseen selvittämään sitä, milloin liikkeeseenlaskijat ovat katsoneet

sisäpiiritiedon syntyneen ja milloin kukin henkilö on saanut kulloinkin kyseessä olevan sisäpiiritiedon. Näihin selvityspyyntöihin ja muihin selvittelyihin vastaamisesta todennäköisesti syntyisi enemmän kustannuksia liikkeenlaskijoille kuin hankekohtaisten sisäpiiriluelluetteloitten ylläpitämisestä. Lisäksi pysyviin sisäpiiriluelluetteloihin liittyvät mahdolliset näyttöongelmat sisäpiiritiedon henkilölle siirtymisestä ovat omiaan vaikuttamaan haitallisesti henkilöiden oikeusturvaan.

Omilla osakkeilla tehtyjen kauppojen ilmoittaminen

Liikkeeseenlaskijan omilla osakkeilla tehdyt kaupat voidaan jakaa ns. turvasatamakauppoihin ja muihin omilla osakkeilla tehtyihin kauppoihin. Kansallinen AML 8 luvun 2 §:n säännös soveltuu sekä turvasatamakauppoihin että muihin omilla osakkeilla tehtyihin kauppoihin. MAR 5 artiklan säännökset omilla osakkeilla tehtyjen kauppojen ilmoittamisesta soveltuvat ainoastaan turvasatamakauppoihin.

MAR:n mukaisten turvasatamakauppojen ilmoitusaika on seitsemän päivää, kun taas AML:n mukaan omilla osakkeilla tehdyt kaupat on ilmoitettava ennen seuraavan kaupankäyntipäivän alkua. Käytännössä AML 8 luvun 2 §:n 1 momentista seuraa, että myös MAR:n mukaisiin turvasatamakauppoihin on sovellettava AML:n säännöstä MAR:ia lyhyemmistä kauppojen ilmoitus- ja julkistamisajoista.

Finanssivalvonta kannattaa, että AML 8 luvun 2 §:n 1 momentin mukainen ilmoitusaika yhdenmukaistetaan MAR 5 artiklan mukaisen ilmoitusajan kanssa. Tämä ei Finanssivalvonnan käsityksen mukaan heikentäisi sijoittajien tiedonsaantia kohtuuttomasti, koska sijoittajat saisivat tiedon liikkeenlaskijoiden omien osakkeiden ostoista kootusti aina seitsemän päivän ajalta. Muutoksella voitaisiin kuitenkin vähentää liikkeenlaskijan tai sen käyttämän välittäjän hallinnollista rasitetta.

Seuraamussääntelyn keventäminen

MAR sisältää mahdollisuuden keventää pk-yritysten kasvumarkkinalla listatuille yhtiöille määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia. Finanssivalvonta ei näe estettä keventää pk-yritysten kasvumarkkinan yhtiöiden hallinnollisia seuraamuksia esityksessä ehdotetulla tavalla. Kevennysten jälkeenkin seuraamusmaksujen suuruudella voidaan katsoa olevan riittävän tasoinen yleisestään vaikutus.

Finanssivalvonta kuitenkin katsoo, että ehdotettuihin FivaL 41 a §:n 15-17 momentteihin tulisi tehdä täsmennykset, jotta säännökset vastaisivat selvemmin MAR 30 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan j) alakohdtaa. Kyseisen alakohdan johdannon mukaan säännöksissä käsitellään taloudellisia enimmäisseuraamuksia, mikä ei kuitenkaan käy ilmi ehdotetuista FivaL 41 a §:n 15, 16 ja 17 momentin 1. virkkeistä, joista voi saada virheellisesti kuvan,

että kyse ei olisi enimmäisseuraamuksista. Kyseisten momenttien 1. virkkeisiin tulisi siten lisätä sana ”enintään”, jolloin esimerkiksi FivaL 41 a §:n 15 momentti alkaisi:

”Jos seuraamusmaksu koskee arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään kaksi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdesta.”

Finanssivalvonta kiinnittää huomiota siihen, että hallituksen esityksessä ei ole erityisesti käsitelty MAR 31 artiklan 1 kohdan muutosta, jolla säännöksen on lisätty uusi h) kohta:

”h) haitta, joka rikkomisesta vastuussa olevalle henkilölle aiheutuu samaa toimintaa koskevien rikosoikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen ja seuraamusten päällekkäisyydestä.”

MAR 31 artikla liittyy seuraamusmaksun mitoittamisessa huomioon otettaviin seikkoihin, joista säädetään nykyään FivaL 41 §:n 2 ja 3 momentissa. Näistä vain pykälän 2 momentti koskee tällä hetkellä MAR:n rikkomista. Koska MAR 31 artikla edellyttää sanamuotonsa mukaan artiklan kansallista täytäntöönpanoa, tulisi FivaL 41 §:ää täydentää niin, että edellä todettu h) kohta pannaan täytäntöön. Tämä voisi tapahtua esimerkiksi niin, että 41 §:n 3 momentin 1. virkettä täydennettäisiin seuraavasti:

”Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, jos kyse on vertailuarvoasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon myös menettelyn vaikutus reaalitalouteen, ja jos kyse on markkinoiden väärinkäyttöasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon haitta, joka rikkomisesta vastuussa olevalle henkilölle aiheutuu samaa toimintaa koskevien rikosoikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen ja seuraamusten päällekkäisyydestä.”

Kielto toimia toimilupavalvottaman johtotehtävissä

MAR 30 artikla 2 kohdan f alakohdalla on muutettu siten, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä MAR 14 tai 15 artiklan toistuvasta rikkomisesta vähintään kymmenen vuoden kielto toimia sijoituspalveluyrityksen johtotehtävissä. Aiemmin säännöksessä edellytettiin jäsenvaltioiden varmistavan mahdollisuuden toimivaltaiselle viranomaiselle määrätä kyseisestä rikkomisesta pysyvä kielto.

Esityksen sivulla 63 on arvioitaessa ehdotuksen suhdetta perustuslakiin tuotu esille, että mahdollisuus määrätä pysyvä kielto säännösten toistuvasta rikkomisesta on linjassa muualla rahoitusmarkkinasäätelyssä säädetyin kanssa. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan tulevaisuudessa olisi elinkeinovapausnäkökohdat huomioiden selvitettävä, miltä osin vaatimus

mahdollisuudesta määrätä pysyvä kiello on oikeassa suhteessa sellaisten EU-taustaisten säännösten, joissa mahdollistetaan kiellon enimmäisajan määrääminen portaittain viidestä kymmeneen vuoteen, tavoitteiden kanssa.

Listing Act -direktiivi

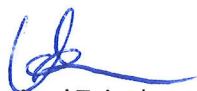
Rahoitusvälineiden markkinat -direktiivi / pörssilistadirektiivin kumoaminen

Finanssivalvonta kannattaa ehdotuksia, jotka Listing Act -direktiivin seurauksena esitetään tehtäväksi kansalliseen lainsäädäntöön.

Finanssivalvonta kuitenkin ehdottaa sinänsä teknisluonteisena seikkana huomioon otettavaksi, että kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annettuun lakiin (1070/2017, RahkL) lisättäväksi ehdotetun 3 luvun 8 a §:n 3 ja 4 momentin välistä suhdetta selkeytetään siten, että 4 momentista käy selvästi ilmi, että 4 momentissa säädetyt kriteerit ovat vaihtoehtoja 3 momentissa säädetyille. Pykälän 4 momentti voisi kuulua esim. seuraavasti:

"Sen estämättä, mitä 3 momentissa säädetään, pörssin säännöissä voidaan määrätä vaihtoehtoisista vaatimuksista osakkeiden kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskevalle hakemukselle. Vaihtoehtoiseksi vaatimukseksi voidaan vahvistaa vähintään yksi seuraavista: – –"

FINANSSIVALVONTA

Armi Taipale
osastopäällikkö

Vili Kauramäki
juristi